

Acte Administratiu

L'administració pública ha de resoldre, en el marc de les seves competències, sol·licituds dels administrats o recollir la seva voluntat. A tal efecte, emeten disposicions, recollides en actes administratius que recullen la seva voluntat.

Definició d'acte administratiu i tipus

Les administracions públiques tenen la potestat administrativa, és a dir, són les encarregades de dictar disposicions que recullen la seva voluntat.

Per tal d'estandarditzar la relació entre l'Administració i els administrats, hi ha una normativa que dictamina com s'han de fer els diferents procediments.

Els actes administratius són disposicions emeses per les administracions públiques, que recullen la voluntat de les mateixes i que originen efectes jurídics un cop aquestes són publicades.

Classificació dels actes administratius

Els actes administratius es poden classificar atenent a diferents criteris com poden ser els subjectes que intervenen en els mateixos, el seu contingut etc.

D'aquesta manera, entre les diferents classificacions trobem les que diferencien entre:

- Actes simples que són els que emanen d'un únic òrgan administratiu i actes complexos si procedeixen de diversos.
- Actes singulars si van adreçats a una o diverses persones concretes (identificades pels seus noms i cognoms) o actes generals quan van adreçats a una pluralitat de persones (com per exemple una convocatòria de beques).
- Actes favorables que reconeixen un dret o un avantatge jurídic (per exemple la concessió d'una llicència) i actes de gravamen que comporten un restringeixen el patrimoni (per exemple una sanció, una expropiació o una prohibició).
- Actes constitutius que creen, modifiquen o extingeixen relacions o situacions jurídiques (per exemple quan es concedeix una llicència) i els actes declaratius es limiten a acreditar un fet (per exemple un certificat)
- Actes resolutius que finalitzen el procediment administratiu i els actes de tràmit que són aquells que serveixen per preparar les resolucions.
- Actes que esgoten o no la via administrativa que es diferencien en si possibiliten la interposició d'un recurs contenciós-administratiu (en cas d'esgotar la via administrativa) o no.

- Actes expressos que són aquells que es reflecteixen mitjançant una resolució per part de l'administració i actes per silenci administratiu on no existeix declaració de voluntat per part de l'administració i es presumeix la voluntat de la mateixa.

L'aspecte temporal en les relacions amb l'Administració

Una de les característiques que marquen la relació amb l'Administració és l'aspecte temporal. Aquest determina el període de temps en què l'administrat és habilitat per exercir una sèrie de drets o una obligació per complir. El resultat de no complir els terminis és diferent en funció del cas. Si parlem de l'exercici de certs drets, pot comportar la pèrdua de la possibilitat d'exercir-lo, mentre que, en canvi, si parlem d'obligacions pot comportar una sèrie de sancions.

2.5.1 Els terminis i les dates límit

Els diferents actes d'un procediment administratiu van associats a limitacions temporals. Així, per exemple, hi ha terminis per recórrer contra resolucions, per presentar al·legacions, per lliurar la documentació que manca adjuntar a una sol·licitud, etc.

Un termini és el temps que es fixa per exercir un dret o complir una obligació.

D'altra banda, sovint també ens trobem amb processos que incorporen dates límit.

Una data límit és el moment fins al qual es pot exercir un dret o complir una obligació.

Els terminis solen anar vinculats a processos individuals o a aquells en què per algun altre motiu no es pot establir una data límit en el moment en què s'elabora el document que l'ha de condicionar.

Per exemple, quan es genera el document corresponent a una notificació d'una resolució, no es coneix el moment en què serà efectiva (rebuda per part de la persona interessada).

D'aquesta manera, és difícil establir la data límit per presentar un recurs, que ha de dependre forçosament del moment en què l'administrat en tingui coneixement.

Així doncs, en aquests casos és més congruent establir un termini.

Empresa i administració 56

Les relacions amb l'Administració pública: el procediment administratiu i l'administració electrònica

2.5.2 Càlcul dels terminis

A l'hora de computar terminis, aquests es poden fixar en diferents unitats temporals.

Així, podem trobar terminis expressats en dies, mesos o anys.

Els terminis comencen a comptar des del dia següent de la notificació o la publicació.

En qualsevol cas, cal tenir present una sèrie d'aspectes:

- Si els terminis es computen en dies s'entén, excepte que s'indiqui el contrari, que es fa referència a dies hàbils. En aquest sentit, s'exclouen del càlcul tots els dies que siguin diumenges o inhàbils. L'Administració, en el calendari laboral que es farà públic abans del començament de l'any, fixa quins són els dies inhàbils de l'any.
- Per tal que els terminis es computin en dies naturals cal especificar-ho en la notificació.
- Si el termini es computa en mesos i no hi ha un dia equivalent en el mes corresponent s'entén que correspon al darrer dia del mes. Per exemple, per computar un termini d'un mes comptador des del 31 de gener, el termini finalitza el 28 de febrer (29 en anys de traspàs).
- Si l'últim dia del termini és inhàbil el termini s'entén prorrogat fins al primer dia hàbil següent.

2.5.3 Ampliació de terminis

L'Administració pot concedir ampliacions de terminis si les circumstàncies ho aconsellen i no es perjudiquen terceres persones. Aquestes ampliacions de terminis es poden fer a petició de la persona interessada o d'ofici per part de l'Administració. En qualsevol cas, aquestes ampliacions hauran de ser sol·licitades

i concedides dins el termini inicial i no és possible demanar l'ampliació de termini

quan aquest ja ha finalitzat.

Quan s'amplia un termini, aquesta ampliació no pot ser superior a la meitat del termini original.

2.5.4 Tramitacions d'urgència

En determinades situacions en què així ho aconselli l'interès públic, es poden fer tramitacions d'urgència.

Empresa i administració 57

Les relacions amb l'Administració pública: el procediment administratiu i l'administració electrònica

Les tramitacions d'urgència són aquelles en què els terminis es redueixen a la meitat del temps per a procediments ordinaris.

Així doncs, el que s'espera de la tramitació d'urgència és que s'aconsegueixi una velocitat més gran en la resolució d'un expedient. Tanmateix, per no limitar els drets dels possibles interessats, hi ha limitacions en les reduccions del termini: aquest no es redueix per a la presentació de sol·licituds i recursos.

La tramitació d'urgència es pot originar a petició de la persona interessada o d'ofici